

УДК 94(477.83)

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ОХОРОННИХ ЗОН ПІДЗЕМНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Задорожній Ю.В., ст. викладач
Чеботарьова Є.А., магістр другого року навчання
Миколаївський національний аграрний університет

Ключові слова: охоронні зони, підземні інженерні мережі, правовий режим, використання земель.

У зв'язку з підвищеною щільністю міської забудови, з кожним днем зростає складність і заплутаність підземних інженерних мереж. Навіть за наявності існуючої інформації, не завжди впевнений у її актуальності. Відсутність контролю за прокладенням та зміною існуючих мереж не дає можливості в повному обсязі отримати достовірну інформацію. Навколо інженерних мереж створюються охоронні зони, що підлягають державній реєстрації. Точність встановлення меж охоронних зон залежать від точності визначення підземних комунікацій. Встановлення охоронних зон навколо підземних комунікацій є обов'язковим заходом у землеустрої. Охоронні зони необхідні для забезпечення нормальних умов експлуатації мереж та запобігання їх ушкодженню, а також для зменшення їх негативного впливу на людей, суміжні землі, природні об'єкти та довкілля загалом.

Відповідно до статті 13 Конституції України [1], кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону. Також вказано, що власність зобов'язує, власність не повинна використовуватися на шкоду людини і суспільству. Згідно зі статтею [1], земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується відповідно до закону.

Відповідно до статті 112 [3], охоронні зони створюються уздовж ліній зв'язку, електропередач, земель транспорту, навколо промислових об'єктів для забезпечення нормальних умов їх експлуатації, запобігання ушкодження, а також зменшення їх негативного впливу на людей та довкілля, суміжні землі та інші природні об'єкти. Правовий режим земель охоронних зон визначається законодавством України. До компетенції державних органів у галузі управління і контролю за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів відповідно до 13 пункту 7 статті 14

глави 4 Водного кодексу України належить встановлення порядку видавання дозволів на прокладання кабелів, трубопроводів та інших комунікацій на землях водного фонду.

Для вирішення зазначених вище проблем та недоліків автори пропонують, дотримання інфраструктурного підходу до виробництва геопросторових даних, скоординувавши діяльність профільних підприємств для створення й підтримання в актуальному стані електронних реєстрів режимо-утворюючих об'єктів та зон особливого режиму використання земель за окремими видами режимоутворюючих об'єктів із використанням єдиної бази нормативних документів, єдиної цифрової топографічної основи та дотриманням єдиних технічних регламентів геоінформаційного моделювання зон особливого режиму використання земель та постачання копій наборів даних для реєстрації обмежень у системі Державного земельного кадастру. Інші інституційні й технологічні рішення призведуть до неминучого дублювання робіт, погіршення якості геопросторових даних та оперативності їх оновлення.

Система встановлення зон особливого режиму використання земель, формування, реєстрації та використання даних про ці обмеження в Україні характеризується наявністю проблем:

- велика загальна кількість видів режимоутворюючих об'єктів;
- фрагментованість нормативно-правового забезпечення порядку встановлення зон особливого режиму використання земель, оскільки ця сфера регулюється кількома законами України та багатьма галузевими нормами і правилами за видами режимоутворюючих об'єктів;
- орієнтованість вимог нормативних документів на традиційні (паперові) технології розроблення земельно - кадастрової та планувальної документації.

Для вирішення зазначених вище проблем та недоліків автори пропонують, дотримання інфраструктурного підходу до виробництва геопросторових даних, скоординувавши діяльність профільних підприємств для створення й підтримання в актуальному стані електронних реєстрів режимоутворюючих об'єктів та зон особливого режиму використання земель за окремими видами режимоутворюючих об'єктів із використанням єдиної бази нормативних документів, єдиної цифрової топографічної основи та дотриманням єдиних технічних регламентів геоінформаційного моделювання зон особливого режиму використання земель та

постачання копій наборів даних для реєстрації обмежень у системі Державного земельного кадастру. Інші інституційні й технологічні рішення призведуть до неминучого дублювання робіт, погіршення якості геопросторових даних та оперативності їх оновлення.

Список використаної літератури:

1. Конституція України, від 28.06.1996 № 254к/96-ВР (Електрон. Ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Земельний кодекс України, від 25.10.2001 № 2768-III (Електрон. Ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.
3. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Правил охорони ліній електрозв’язку”, від 29.01.1996 № 135 (Електрон. Ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/135-96-п>.
4. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Правил охорони магістральних трубопроводів”, від 16.11.2002 № 1747 (Електрон. Ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1747-2002-п>.